

HÖGSTA FÖRVALTNINGSDOMSTOLENS DOM

Mål nr
962-11

meddelad i Stockholm den 19 maj 2011

SÖKANDE

Tyresö Strands Markägareförening
c/o AA

KLANDRAT AVGÖRANDE

Regeringens (Miljödepartementet) beslut den 18 november 2010,
M2009/1288/F/P, avseende överklagande i fråga om detaljplan för Strandängarna,
etapp 2, Tyresö kommun, se bilaga

SAKEN

Rättsprövning

HÖGSTA FÖRVALTNINGSDOMSTOLENS AVGÖRANDE

Högsta förvaltningsdomstolen förklarar att regeringens beslut ska stå fast.

YRKANDEN M.M.

Tyresö Strands Markägareförening yrkar att Högsta förvaltningsdomstolen ska undanröja regeringens beslut och, i avvaktan på den slutliga prövningen, bestämma att beslutet tills vidare inte ska gälla. Föreningen anför bl.a. följande. Regeringens beslut strider mot 5 kap. 3 § plan- och bygglagen (1987:10), PBL. Den nya båtmarinan ska inte utgöra allmän plats utan ska anges som kvartermark. Regeringens påstående att bryggor m.m. ska vara öppna för

Dok.Id 105691

Postadress
Box 2293
103 17 Stockholm

Besöksadress
Wallingatan 2

Telefon
08-561 676 00

E-post:
hogstaforvaltningsdomstolen@dom.se

Telefax
08-561 678 20

Expeditionstid
måndag – fredag
08:00-12:00
13:00-16:30

allmänheten och att förändringarna mot dagens situation inte är avsevärda är felaktigt och saknar stöd i planhandlingarna. I dag är platsen öppen för allmänheten via badet och fotbollsplanen och det bedrivs ingen kommersiell verksamhet. Enligt detaljplanen ska det finnas servering och servicefunktioner vilket är verksamheter som i stora delar ska bedrivas på kvartersmark. Föreningen har som markägare bl.a. till syfte att bevara grönområden för medlemmarna. Med hänsyn härtill samt att kommunen genom planbeslutet kan påtvinga sig föreningens mark till en ringa kostnad medför detaljplanen sådana olägenheter för föreningen och enskilda att planbeslutet ska upphävas. Ett planprogram enligt 5 kap. 18 § PBL har varit nödvändigt att upprätta eftersom en ny marina, servering samt uppläggningsplats ska anläggas. Det är felaktigt av regeringen att använda översiktsplanen från 2008 som underlag för sitt beslut. Arbetet med detaljplanen är sedan länge påbörjat och översiktsplanen från 2008 är en konsekvens av detaljplanen och inte tvärtom. Den miljökonsekvensbeskrivning som upprättats i planärendet är bristfällig. De naturinventeringar som föreningen låtit utföra har lett till att regeringen ändrat delar i detaljplanen. Det framtagna underlaget var ämnat som bevis för att den av kommunen upprättade miljökonsekvensbeskrivningen var bristfällig och kan inte utgöra ett komplement till denna.

SKÄLEN FÖR AVGÖRANDET

Enligt 1 § lagen (2006:304) om rättsprövning av vissa regeringsbeslut får en enskild ansöka om rättsprövning av sådana beslut av regeringen som innefattar en prövning av den enskildes civila rättigheter eller skyldigheter i den mening som avses i artikel 6.1 i Europakonventionen. Enligt 7 § samma lag ska Högsta förvaltningsdomstolen upphäva regeringens beslut om beslutet strider mot någon rättsregel på det sätt som sökanden har angett eller som klart framgår av omständigheterna. Detta gäller dock inte om det är uppenbart att felet saknar betydelse för avgörandet.

Rättsprövningen innefattar, förutom ren lagtolkning, även sådana frågor som faktabedömning och bevisvärdering samt frågan om beslutet strider mot kraven på

saklighet, opartiskhet och allas likhet inför lagen. Prövningen omfattar också fel i förfarandet som kan ha påverkat utgången i ärendet. Om de tillämpade rättsreglerna är så utformade att det föreligger en viss handlingsfrihet vid beslutsfattandet, omfattar rättsprövningen frågan om beslutet ryms inom handlingsfriheten (jfr prop. 1987/88:69 s. 23–25 och 234).

Enligt 5 kap. 3 § första stycket PBL ska i detaljplanen redovisas och till gränserna anges bl.a. allmänna platser såsom gator, vägar, torg och parker och kvartersmark för bl.a. bebyggelse, idrotts- och fritidsanläggningar, begravningsplatser, anläggningar för trafik, vatten, avlopp och energi samt skydds- och säkerhetsområden. Enligt 5 kap. 18 § första stycket PBL ska en detaljplan grundas på ett program som anger utgångspunkter och mål för planen, om det inte är onödigt. Enligt lagrummets andra stycke ska en miljökonsekvensbeskrivning upprättas, om detaljplanen medger en användning av mark eller av byggnader eller andra anläggningar som innebär en betydande påverkan på miljön, hälsan eller hushållningen med mark och vatten och andra resurser. Miljökonsekvensbeskrivningen ska möjliggöra en samlad bedömning av en planerad anläggnings, verksamhets eller åtgärds inverkan på miljön, hälsan och hushållningen med mark och vatten och andra resurser.

Med hänsyn till den utredning som föreligger om den miljöpåverkan i olika avseenden som ett genomförande av planen kan få, ger vad som framkommit i målet inte vid handen att den miljökonsekvensbeskrivning som upprättats har sådana brister att den inte kan godtas.

Övriga i målet tillämpliga bestämmelser i PBL är allmänt hållna och ger myndigheterna ett förhållandevis stort utrymme för bedömningar. I målet har inte framkommit att regeringen vid beslutsfattandet skulle ha felbedömt fakta eller överskridit gränserna för det handlingsutrymme som föreligger i planärenden eller att det vid handläggningen förekommit något fel som påverkat utgången i ärendet. Det framgår inte heller klart av omständigheterna i målet att beslutet på annat sätt strider mot någon rättsregel. Regeringens beslut ska därför stå fast.

Vid denna utgång förfaller frågan om inhibition.

Mats Melin

Nils Dexe

Henrik Jermsten

Erik Nymansson

Helena Jäderblom

Andreas Sundberg

Föredragande justitiesekreterare

Avd. I

Föredraget 2011-04-14